

JAK TO VIDÍ MISTR

Martin Liška se na konci sezony zranil, a tak valnou část zimy věnoval rekonvalescenci svého ramene místo tvrdé přípravě. Na výstavě Motocykl jsme se potkali, a mě proto zajímalo, jak se cítí před začátkem nové sezony, která bude nejenom pro něj v spoustě věcí nová.

Martine, jak jsi se tedy připravoval?

Přes zimu jsem toho moc nenadělal, protože v prosinci jsem byl na té operaci s ramenem. Teď už je to tak z 95 % v pořádku. Trochu to ještě cítím, ale už je to dobrý. Na začátku ledna mi vyndali dráty, pak jsem byl ještě měsíc mimo, ale na začátku února jsem už začal něco dělat. Od půlky února jsem začal pravidelně běhat, koupil jsem si veslařský trenažér k narozeninám, takže mám doma takovou malou posilovnu.

Nebude problém s ramenem závodit?

Neměl by být, ale doktoři mě varovali, abych znovu nespádl, protože bych si to mohl znovu utrhnout, ale jinak se to zahojilo dobře. Byli jsme teď týden v Itálii trénovat, tak to bolelo, ale nebylo zas tak hrozný.

S kým jsi byl trénovat v Itálii?

S Moravákama. Ti mají proti mně výhodu, že mají ve Važanech trať, kde vyhrnuli sních a navezli písek, a tak mohli přes zimu jezdit. Marián Klíč zase jezdil hodně skijéringy, já byl jenom jednou se svézť v hale v Bílíně. V Itálii jsme byli s Klíčem, Studeným, Petlachem a Víkem. Kluci většinou mají nové mašiny KTM 505, ty jedou proti mé tréninkové Yamaze dost, hodně znát je to ve výjezdech. Závodní mašinu mám ale v úpravě GYTR, ta by měla jet líp, aspoň doufám.

Jinak jsme měli v Itálii docela smůlu, a to nejenom počasím. První den jsme přijeli do Cremonny, bylo pod mrakem a dalo by se jezdit. Nikam jsme se nehnali, protože jsme před sebou měli ještě čtyři dny ježdění, ale večer začalo pršet a ráno jsme čekali, jestli vůbec trať otevřou. Odpoledne to začalo vysychat, ale k večeru začalo znovu pršet. Tak jsme se ráno sbalili, zjistili na internetu, kde jsou tam kolem nějaké tratě a obvolali je. Jednu jsme zjistili u Milána u letiště. Tak jsme tam dojeli, ale zjistili jsme, že tam nepouští čtyřkolky. Tak jsme se sebrali a jeli dolů pod Miláno do Dorna. Tam majitel zrovna začal rovnat trať a druhý den se mělo jezdit. Přijeli jsme ve 12 a čekali jsme do večera. Majitel ráno vstával v šest, aby to ještě dorovnal. Jenže v osm se mu rozbil buldozer, tak jsme do oběda čekali, jestli přijede opravář. Po obědě to spravil a řekl, že ten den se už jezdit nebude. Takže jsme zase čekali, trať totiž byla parádní, jemný písek na povrchu a krásný lavice. Ráno ale pro změnu na trati byly dva centimetry sněhu... Už jsme se našťvali a jeli domů. Stavili jsme se v Cremonně, tam se jezdilo. Proto jsme tam zůstali do druhého dne a aspoň trochu potrénovali.

» Při tréninku v Itálii

Jak se těšíš na začátek sezony?

Poprvé mám trochu trému z toho, jak to bude ve sloučené třídě vypadat. Bude to chtít hlavně doježdět pro body. Ale těším se, protože to bude hodně nabitě a dobrá konkurence. Byl jsem zvyklý jezdit tak, že jsem si udělal náskok a jezdil bez stresu. Teď to bude asi jinak.

Text: Dan Pejzl
Fotky: archiv M.Lišky